

Szanowni Państwo

13 października 2012 roku, przy okazji dorocznego Święta Edukacji Narodowej, obchodzimy Jubileusz 40-lecia Liceum Ogólnokształcącego i 20-lecia Zespołu Szkół w Polkowicach. Z tej okazji wspominamy wydarzenia historyczne związane z utworzeniem szkoły ponadpodstawowej (ponadgimnazjalnej) w naszym mieście.

W roku 1972 powołano do życia Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących, którego siedzibą została Szkoła Podstawowa nr 1. Szkoła oferowała kształcenie na podbudowie zasadniczej szkoły zawodowej oraz szkoły podstawowej. 1 września 1972 roku naukę rozpoczęło 124 słuchaczy. Wkrótce okazało się, że zainteresowanie kształceniem w polkowickim liceum stało się większe. Rada Miejska postanowiła podjąć działania zmierzające do szybkiego wybudowania Szkoły Podstawowej nr 3, w budynku której znalazłaby swoje miejsce również szkoła średnia. I tak od 1973 roku zaczęło funkcjonować samodzielnie już, w nowej siedzibie przy ulicy Targowej, Liceum Ogólnokształcące w Polkowicach. Baza materialno-dydaktyczna w tym okresie była bardzo uboga. Pionierska kadra pedagogiczna: dyrektor Teresa Słojewska (zarazem nauczycielka j. polskiego), Regina Horodyska – nauczycielka j. rosyjskiego, Janina Kosonowska – nauczycielka historii, Zdzisława Tuliszkiewicz, Krystyna Borowiec – nauczycielki biologii, Teresa Jarmulak, Anna Hoc – nauczycielki matematyki, Henryka Biernacka, Maria Wiczorek – nauczycielki fizyki, Stanisława Wilkowa – nauczycielka j. niemieckiego, Joanna Kopeć – nauczycielka plastyki, Wiktor Kielar – nauczyciel wychowania technicznego i przysposobienia obronnego, Helena Tróścianko, Bożena Kłosek – nauczycielki muzyki, borykała się z niewyobrażalnymi kłopotami. Brakowało odpowiednich warunków lokalowych, mebli szkolnych, pomocy dydaktycznych. Zajęcia odbywały się w czterech izbach lekcyjnych ogrzewanych piecami

kaflowymi z charakterystycznymi, pociągniętymi pokostem, drewnianymi podłogami. Pomimo takich trudnych warunków szkoła rozwijała się całkiem dobrze i miała swoje sukcesy, w szczególności sportowe.

Następny etap historii szkolnictwa średniego w Polkowicach to lata 1974 -1978, kiedy LO funkcjonowało samodzielnie w nowym budynku Szkoły Podstawowej nr 3, przy ulicy PKWN (dziś Kardynała B. Kominka). Oprócz klas młodzieżowych funkcjonowało także liceum dla pracujących. Poza realizacją zajęć obowiązkowych uczniowie rozwijali swoje zainteresowania na zajęciach pozalekcyjnych. Nowy okres w dziejach rozpoczął się 1 września 1978 roku, LO połączono z SP3 i powstał Zespół Szkół Ogólnokształcących. Szkoła miała coraz więcej osiągnięć w olimpiadach, konkursach i zawodach sportowych. Było więcej pomocy dydaktycznych, ale baza stawała się coraz skromniejsza w związku z rosnącym wyżem demograficznym. Od roku szkolnego 1980/81 w skład ZSO weszła szkoła zawodowa. Rozpoczęło się kształcenie wielozawodowe, później tworzone były klasy mechaników pojazdów samochodowych przy współpracy z Zakładem Transportu w Lubinie, a na końcu, przy współpracy z ZAKMATEM w Polkowicach, powstały Warsztaty Krawieckie, kształcące w zawodzie krawiec – szwacz. U schyłku lat 80-tych w ZSO funkcjonowało około 50 oddziałów (1300 uczniów i słuchaczy). Uczniowie kształcili się w trybie trójmianowym.

Wówczas to zaczęto coraz częściej myśleć o potrzebie stworzenia samodzielnej bazy dla szkół ponadpodstawowych. Monity dyrektorów i władz miejskich u władz wojewódzkich w sprawie budowy szkoły średniej w Polkowicach były wówczas nieskuteczne. Miasto nasze traktowano jak sypialnię. Władze miejskie podjęły więc decyzję o budowie nowej, piątej szkoły podstawowej, bo nie mogły budować – w świetle ówczesnego prawa – szkoły średniej. Przygotowano stosowne koncepcje architektoniczne i projekty techniczne. Sprawa budowy nabrała rozpędu po roku 1990, kiedy rozpoczął się okres transformacji ustrojowej w naszym kraju. Zmieniło się prawo. Pojawiły się pieniądze i inne możliwości. Nowa władza powołała do życia nadzwyczajną komisję Rady Miejskiej ds. szkoły ponadpodstawowej, która przygotowała koncepcję programów kształcenia oraz zaproponowała projektantowi propozycję zmian w projekcie technicznym. Zdecydowano o powstaniu Zespołu Szkół w Polkowicach. 1 września 1992 roku szkolnictwo ponadpodstawowe miało swoją nową bazę. Stworzono koncepcję edukacji zawierającą system kształcenia ustawicznego, zakończonego maturą.

W nowych warunkach można było rozwijać kształcenie ogólnokształcące i zawodowe na poziomie zasadniczym i średnim – technicznym oraz policealnym. Taka szeroka oferta

kształcenia spowodowała, że w II połowie lat 90-tych liczba uczniów i słuchaczy wynosiła ponad 1500.

Dzisiaj, w XXI wieku, w wyniku reformy szkolnej (utworzenie gimnazjów) skrócono cykl nauczania z 4 do 3 w LO, z 5 do 4 w technikum, przez co liczba uczniów zmalała do około 1000 w 2007 roku, a obecnie wynosi około 700. Spadek liczby oddziałów i uczniów jest również związany z niżem demograficznym, dającym się mocno we znaki w szkołach ponadgimnazjalnych.

W okresie minionych 40 lat bardzo dynamicznie zmieniała się kadra pedagogiczna, w szczególności dyrektorzy. Po Teresie Słojewskiej (1972-1976) kolejno funkcję tę pełnili: Grzegorz Wojtkowiak (1976-1977), Teodor Czechmanowski (1977-1978), Halina Stanisławska (1978-1979), Maria Obrzut (1979-1983), Marek Szulczyński (1983-1984), Marek Tramś (1984-1986), Zbigniew Gołębiowski (1986-1987), Halina Stanisławska (1987-1990), Włodzimierz Olszewski (1990-2003), Zbigniew Gołębiowski (2003-nadal).

Równie dynamicznie zmieniały się typy szkół w zespole: w latach dziewięćdziesiątych w Zespole Szkół funkcjonowały szkoły średnie (LO, LO dla Dorosłych, ZSZ, Liceum Ekonomiczne, Technikum Ekonomiczne, Technikum Zawodowe – Odzieżowe) i szkoły policealne (Policealne Studium Administracji Publicznej, Policealne Studium Informatyczne).

Mury szkoły opuściło dotychczas 8324 uczniów i słuchaczy. W rozbiciu na typy szkół liczba absolwentów przedstawia się następująco:

Liceum Ogólnokształcące	2775	(1977-2012)
Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych	714	(1975-2010)
Policealne Studium Administracji Publicznej	318	(1995-2007)
Policealne Studium Informatyczne	127	(1999-2005)
Technikum	553	(2004-2012)
Technikum Ekonomiczne	425	(2004-2012)
Technikum Informatyczne	100	(2009-2012)
Technikum Hotelarskie	28	(2012)
Zasadnicza Szkoła Zawodowa	2920	(1982-2012)
Technikum Zawodowe	27	(2002)
Liceum Ekonomiczne	337	(1997-2002)

Dzisiejsza szkoła w niczym nie przypomina tej z początku lat siedemdziesiątych. Czyste przestronne korytarze, sanitariaty i sale lekcyjne, dobrze wyposażone w sprzęt technodydaktyczny pracownie specjalistyczne, nowoczesne sieci teleinformatyczne, monitoring wizyjny i monitoring mediów. Wszystko to zdecydowanie ułatwia proces dydaktyczno-wychowawczy, ale też nakłada na kadrę pedagogiczną całych szereg dodatkowych obowiązków oraz nieustannie zmusza do doskonalenia się.

Marzeniem jest stworzenie szkoły, do której wszyscy mają zaufanie: rodzice i uczniowie do nauczycieli, nauczyciele w stosunku do siebie, dyrektora, władz samorządowych. Ale tego nie można osiągnąć żadnym zarządzeniem, żadnym nakazem z góry. Tutaj potrzebne jest wzajemne zrozumienie i współpraca.

Czy do współczesnej szkoły można mieć dziś zaufanie? Czy absolwenci naszej szkoły są dziś szczęśliwi? Czy mogą śmiało stwierdzić, że szkoła przygotowała ich do dorosłego życia, a nie tylko do zdania egzaminu na wyższe uczelnie? Czy potrafią radzić sobie z wyzwaniami, jakie stawia przed nami obecna rzeczywistość? Grono pedagogiczne dokłada wszelkich starań, aby absolwenci bez namysłu mogli odpowiedzieć na powyższe pytania: TAK. Wielu z nich pełni dzisiaj ważne funkcje polityczne i społeczno-gospodarcze. Wielu może powiedzieć, że nasza szkoła wyposażyla ich w niezbędną wiedzę i umiejętności, nauczyła patrzeć na świat pozytywnie, optymistycznie i – przede wszystkim – pobudziła do aktywności w życiu publicznym. Są wśród nich naukowcy, lekarze, księża, nauczyciele, urzędnicy, przedsiębiorcy indywidualni, ale też i rzemieślnicy różnych branż: mechanicy samochodowi, stolarze, sprzedawcy, kucharze i inni. Szkoła pokazuje wiele możliwości i dróg kształcenia. Wiedzę i doświadczenie zdobywają tu ludzie, którzy następnie świadczą najróżniejsze usługi dla naszego społeczeństwa.

Osiągamy sukcesy w olimpiadach, konkursach, zawodach sportowych i programach edukacyjnych. Odgrywamy w naszym środowisku polkowickim kulturotwórczą rolę. W ocenie nadzoru pedagogicznego – Kuratorium Oświaty we Wrocławiu – osiągamy wysokie efekty w realizacji wymagań nakreślonych przez państwo. Jestem dumny, że mogę kierować placówką, w której uczy się wspaniała młodzież, zatrudnieni są wysoko wykwalifikowani nauczyciele, bardzo ambitnie realizujący misję szkoły:

„Zespół Szkół szkołą otwartą, przyjazną, stwarzającą możliwości rozwoju i przygotowującą do życia we współczesnym świecie”.

Dzisiaj przekazujemy publikację jubileuszową, która jest w pewnym stopniu kontynuacją, dopełnieniem wydanej w 1997 roku pozycji „Od zarania do dziś (1972-1997). Zarys historii Zespołu Szkół w Polkowicach”, wydanej z okazji XXV-lecia Liceum

Ogólnokształcącego. Pragniemy w ten sposób zachować pamięć o pracownikach i absolwentach naszej Alma Mater, upamiętnić ich sukcesy i wspominać wszystkie miłe chwile, dołączając zdjęcia.

Pragnę serdecznie podziękować Staroście Polkowickiemu – Markowi Tramś, Burmistrzowi Polkowic – Wiesławowi Wabikowi oraz wszystkim partnerom szkoły – dyrektorom przedsiębiorstw, kopalń, różnych instytucji i jednostek samorządu terytorialnego, dyrektorom przedszkoli, szkół, placówek oświatowych i osobom prywatnym, bez których nie doszlibyśmy do tego, czym dziś się szczycimy. Dziękuję również wszystkim nauczycielom i pracownikom szkoły, którzy przez lata zaszczepliali w młodych ludziach chęć zdobywania wiedzy, patriotyzm oraz wzajemny szacunek.

Zbigniew Gołębiewski